

JAUME BARTUMEU CASSANY

President de Socialdemocràcia i Progrés d'Andorra

Un país esgotat

El Govern pretén fer callar la més mínima discrepància

L'arbitrarietat i la poca seriositat del Govern provoquen desconfiança.

Avui dimarts, la ciutadania andorrana es prepara per a la roda de premsa dels dimecres del ministre portaveu, disposada a empassar-se un altre sopar de duro sense escarafalls.

És, gairebé, un mèrit nacional aquesta credulitat perquè no sembla fàcil trobar un país que s'ho empassi tot amb tanta docilitat.

Jean Monnet, pare de la Unió Europea, deia "res no és possible sense les persones, però res no serà durador sense les institucions."

La democràcia té com a fonament el respecte a les formes. En aquest àmbit el ministre per a tot i portaveu del Govern, Jordi Cinca, n'és un gran incomplidor.

El caràcter metòdic del treball d'enderroc de l'equilibri institucional i el respecte a l'Estat de Dret per part de Toni Martí i Jordi Cinca és certament fascinant.

L'evident pèrdua de credibilitat del Govern, en bona part a causa del mateix ministre portaveu, està accelerant encara més el ritme de l'enderroc.

El concurs per a la concessió de les línies de transport regular de viatgers és una nova mostra de la prepotència amb què actua el ministre Jordi Alcobé, que va afirmar que dimitiria si no es feia l'heliport al roc del Patapou d'Andorra la Vella.

El concurs està mal preparat i pitjor presentat però el ministre portaveu afirma que els detalls

del plec de bases són suficients.

Continuen les protestes internacionals per la poca traça del ministeri de Finances a l'hora de gestionar les emissions de monedes d'euro, però el ministre portaveu assegura que tot funciona amb normalitat i equitat.

Actuen amb la lleugeresa de qui està convençut que no ha de donar explicacions i amb la tranquil·litat que l'oposició no podrà alçar gaire la veu perquè tenen el ferm control del Consell

El concurs de les línies de transport està mal preparat i pitjor presentat

General i la norma és negar la informació que els requereixen els consellers.

El Govern, aparentment immune a la raó i l'evidència, pretén fer callar la més mínima discrepància.

Ja són molts els ciutadans i ciutadanes que es pregunten per a què serveix un informe oficial si ha de romandre secret i opac pels seus representants elegits al Consell General.

Avorrits i fastiguejats sembla que per als ciutadans ja resulti més atractiu seguir alimentant-se de les versions obscurantistes, les supersticions i les mitges veritats.

No sembla pas que destaquem gaire com a país amb un gran índex de lectura però el govern de Toni Martí està demostrant ser

força hàbil en l'art de girar full.

Contra el que exigien la responsabilitat i el sentit comú, el cap de Govern i DA no han pas donat mostres de seny en la negociació d'un acord amb la UE. En lloc de sumar han dividit, agredint constantment els Liberals.

I després de la suspensió de la participació d'SDP al pacte amb el Govern per l'acord d'associació amb la Unió Europea, Toni Martí es pretenia dimarts passat "desconcertat" per la nostra decisió.

Com té per costum aplica la tàctica del calamar: llançar força tinta per distreure l'atenció i escapar-se del debat essencial.

Un debat que neix d'una constatació de sentit comú: no es pot respectar cap contracte si els que el signen no es fan mútua confiança i no es compleixen les condicions en les quals s'ha signat. I Toni Martí i el seu ministre d'Exteriors no solament no ens feien confiança sinó que ens amagaven documentació i informació.

Toni Martí ens vol fer veure que és desinhibit, natural i fins i tot es creu divertit quan diu que Liberals i SDP "van de la maneta".

La manca de vergonya, com a manca de sentiment de culpa o de responsabilitat, és allò que defineix l'espai de la política drap brut, a la qual ens vol portar Toni Martí.

En aquestes condicions no ens ha d'estranyar que la darrera enquesta d'opinió del CRES reflecteixi que Andorra és una societat cansada, avorrida i fastiguejada de la política.